

VI

El Corpus

~~La festa~~ El majoral del nostre Senyor. - La festa del Corpus, a Benassal, és una festa senyora. No tots els que voldrien ser majorals del ^{un} nostre Senyor poden ser-ho. Per a ser-ne dignament cal tindre moltes condicions que no sempre venenix una persona, o millor, les persones d'una casa. Cal tindre posseir ~~elegancia espiritual, finesa,~~ ^{distinció} bones amistats, simpatia, un fill o filla en plena joventut, capacitat econòmica... Qui de més jove, qui de més vell, tothom aspira a ser majoral del nostre Senyor quan tenint els fills ja criats, pot disposar d'uns centenars de duros.

Els majorals són dos: l'un, veí de la vila; l'altre, masover. Els trauen, els nomenen majorals, els de l'any anterior.

El majoralatge comença el dijous següent al Corpus, és a dir, el dia de la festa de la ^{caputritada} ~~penitència~~ en el qual dia actuen els novells majorals i els empleats o ajudants, en la processó i en la

Satisfacció, alegria, molt de beure, molt (107)
de menjar, i aquells plats de ~~ca~~ quallada que
són una benedicció. Ratlle Blanca

~~La vespra del dia del Corpus el poble té una~~
sumptuositat de la diada; - La vespra del dia
cava nova. ~~Que us direm?~~ Els carrers han estat

agranats i arnuixats, i les façanes, embelauquinades.
Vist el poble des de l' Ombria o des de la Solana, la
blancor de les parets enlluerna. I com que les teules
tenen aquell color roig de sang de bou, les cases
semblen de paper. És un poble encantador, que es fica
a l'ànima. Ajuda al nou estat d'esperit la tempera-
tura primaveral pròpia del temps i de la muntanya.

Els llauradors han retornat enjorn dels
barxals. S'han rentat cara i coll i mans i gobane-
lles. Han ropat i han eixit a la porta de casa o als
cantons dels carrers. Ha estat fet un vol de campanes,
i els músics pequen la volta al poble, fan el cerca-
vila i s'aturen a les cases dels majorsals. Els passos
dobles són ara més alegres i posen una flaueta de
goig ~~de~~ dins del cascavell del cor.

El poble fa olor de portes enmuntades
van eixint encara pareves de tota classe de llegacies.
És que ~~totes~~ tot el poble intervé en la festa de l'en-
denà. Totes les confraries ajuden a fer la festa més
grossa. Totes les confraries envien a la processó llurs
majorsals, i aquests han d'acordar ~~als ajudants~~.
Convidar vol dir menjar i beure tota la gana. I què

menjaran rindó pastes crutes al forn i plats de quallada? (108

L'església parroquial, en aquesta primera hora de la nit està ja preparada per a la festa. Al seu eloc, entre les dues torres, està el pàl·li parat. I a cada punta de banc i ficats en les anelles corresponents, estan, drets i vestits, els pendons.

La missa del dia del Corpus és ben solemne. ^{Hi ha} Ha hagut sermó. Ha cantat l'òrgue. I al presbiteri, per al moment de la consagració, han aparegut les ^{ris} pavelles d'atxes del ~~Hostie~~ Senyor i un grupat d'altres pavelles, una per cada un dels sants i santets que tenen majoral. Fets van revestits amb aquells roquets plauxats tan típics. Les pavelles d'atxes enceses omplien de claror l'altar major, que té aleshores una lluminària ~~de gran festivitat~~ impressionant.

En eixir de missa, en el pati de l'església, es fan els rofles d'homes. I alterna la jaqueta amb la bursa i la faixa; l'esquardanya de veta ampla, amb la sabata escotada i la bota; el pantaló de llana i el de vellut, amb els saragüells; i encara, ací i allà, es veu la capa de drap, grossa i estè, negra o burvella, amb aquell coll alt que cobrix el tor o la cua del mocador al cap.

~~La processó~~ La processó ^a Platja Blanca
~~La processó~~ La processó és per la tarda. Davant de tot van els pendons, aquelles banderes de riques teles enqaxades a uns pals, a unes vergues primes i altres